

Bilag 8.

ASSURANDØR-SOCIETETET STATSANSTALTEN FOR LIVSFORSIKRING

Den 00. juli 1974.

Ved mødet den 23. august 1974 kl. 10 i folketingets skatte- og afgiftsudvalg blev som supplement til skrivelse af 12. juli 1974 fra Assurandør-Societetet og Statsanstalten for Livsforsikring afgivet følgende mundtlige indlæg af direktør Busch-Petersen, Statsanstalten for Livsforsikring:

I skrivelse til udvalget har forsikringsvæsenet redegjort for sit syn på den foreslåede ændring af fradragsbestemmelserne for bl. a. syge- og ulykkesforsikring.

Den omstændighed, at man har indført en almindelig sygesikring, behøver vel ikke nødvendigvis at skulle medføre, at man skal ændre på beskatningsreglerne for det, man betaler for de supplerende ydelser.

I en skrivelse for nylig til udvalget siger ministeren, at indførelsen af den offentlige sygesikring har mindsket behovet for tegning af private forsikringer på det omhandlede område.

Da vi lever i et samfund, hvor den enkelte borger kan bestemme, om og med hvor meget han ønsker at sikre sig og sin familie udover den bunddækning, som den offentlige ordning yder, synes jeg, at det ikke er rimeligt at behandle dette dækningsområde anderledes, end det hidtil er sket.

Livsforsikringselskaberne mener altså, at det ikke vil være rimeligt at begrænse 3.000 kr. fradraget ved at overføre betaling af disse ydelser hertil.

Jeg sad i går og kiggede på 3.000 kr. fradraget.

Går vi ud fra en lav mellemindtægt på omkring 60.000 kr. — og det er hvad f. eks. tjenestemænd i lønramme 7 tjener i dag — udgør de 3.000 kr. 5 pct. af indkomsten. I

1971, da fradraget blev forøget fra 2.500 kr. til 3.000 kr., havde de tjenestemænd, som i dag har 60.000 kr., en årsløn på godt 40.000 kr., og de 3.000 kr. svarede altså til 7½ pct. af indtægten og i dag altså kun til 5 pct. af indkomsten. Skulle der være balance i tingene, burde de 3.000 kr. altså forøges til 4.500 kr. Det er et fradrag, der betyder mere for den lille mand end for dem, man kalder de velhavende, og vi mener, at en håndsrækning på dette område og i disse inflationstider vil være meget påkrævet. I virkeligheden er det den lille mands eneste mulighed for en opsparing, der i nogen grad kan afbøde den forringelse, som inflationen medfører.

Vi forstår, at man fra forskellig side overvejer muligheden af at fjerne forsikringsfradraget fra selvangivelsen, og forsikringsvæsenet kan helt tiltræde det svar, som finansministeren for nylig har givet udvalget på et spørgsmål herom.

Livsforsikringsvæsenets andel i den personlige opsparing her i landet har været stigende gennem de senere år og kan på grundlag af oversigter fra Danmarks Statistik vurderes til at udgøre omkring 1/3 af den personlige opsparing.

For obligationsmarkedet er placeringen af selskabernes opsparing af væsentlig betydning, og den overtagne andel af nettotilgangen har i de senere år svinget mellem 15 og 20 pct. I 1973 var kursværdien af de købte obligationer mere end 2,6 milliarder kr. Desværre har de usikre økonomiske forhold på det sidste betydet en nedgang i nytegningen på ca. 20 pct.

Vi håber, at de skattemæssige forhold på